

I forhold til den nuværende lovgivnings krav til planlægningen på sundhedsområdet indebærer lovforslaget tre egentlige ændringer.

For det første foreslås, at amtskommunen skal redegøre for planens forudsætninger, herunder sundhedstilstanden i amtskommunen. Hovedsigtet med denne bestemmelse er at udvide sundhedsplanlægningens område fra sygdomsbehandling m.v. til også at rette sig mod forebyggelse og sundhedsfremme. Sundhedsplanlægningen vil kunne medvirke til en mere aktiv og målrettet forebyggende indsats fra kommuner, amtskommuner m.v. ved at give den grundlæggende beskrivelse af sundhedstilstanden hos amtskommunens befolkning.

For det andet foreslås, at amtsrådet i planen skal redegøre for amtskommunens forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger.

Allerede i dag yder kommuner og amtskommuner en væsentlig indsats på forebyggelsesområdet både i form af selvstændige forebyggelsesaktiviteter og som led i løsningen af deres opgaver inden for de enkelte sektorer. Sines størstedelen af amtskommunerne allerede har lagt deres indsats på forebyggelsesområdet i fastere rammer, er det endnu ikke så udbredt i kommunerne. De amtskommunale sundhedsplaners behandling af indsatsen på forebyggelsesområdet vil sammen med de kommunale redegørelser, jf. § 27 d, kunne danne grundlag for samarbejde om et styrket forebyggende arbejde på det lokale plan. I forbindelse med behandlingen af de kommunale redegørelser og de amtskommunale sundhedsplaner vil den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte amtsråd få lejlighed til nærmere at overveje og drøfte kommunens og amtskommunens tilrettelæggelse af det forebyggende arbejde ud fra lokale behov og forhold.

For det tredje foreslås, at samarbejdet både mellem amtskommunen og de alment praktiserende læger, speciallæger og øvrige ydere på sygesikringsområdet og mellem amtskommunen, kommunerne i amtskommunen og med andre amtskommuner bliver gjort til genstand for selvstændige redegørelser i sundhedsplanen. Hensigten hermed er at få etableret og aftalt fastere samarbejdsformer mellem sundhedsvæsenets forskellige dele, at orientere offentligheden m.v. om samarbejdet og endelig at fastholde bestræbelserne på at fremme samarbejdet.

Amtskommunens sundhedsplanlægning skal omfatte tilrettelæggelsen af ambulancetjenesten, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7. Derudover foreslås det, at sundhedsberedskabet indgår som en del af amtskommunens sundhedsplanlægning, ligesom det efter § 27 d indgår i den kommunale sundhedsredegørelse. Sundhedsberedskabet forstås tradi-

tionelt som sygehusberedskabet, beredskab i primær sundhedstjeneste samt lægemiddelberedskabet, og det er tæt forbundet til f.eks. det hygiejniske beredskab og beredskabet i den sociale sektor.

Den gældende lovgivning om det civile beredskab indebærer, at det påhviler de enkelte ministre inden for deres administrationsområde at træffe foranstaltninger, som til enhver tid måtte være påkrævet med henblik på landets civile beredskab, jf. § 2, stk. 1, i lov om det civile beredskab. Heraf følger, at sundhedsministeren har det overordnede ansvar for sundhedsberedskabet. I henhold til civil beredskabsloven er hovedprincippet i øvrigt, at den myndighed, der varetager en opgave, også har denne opgave i beredskabssituationer og derfor har den løbende planlægningsopgave.

I den nuværende sundhedslovgivning er kun sygehusberedskabet omhandlet i sygehuslovens kapitel IV a. I henhold til civilforsvarslovens § 2 omfatter civilforsvaret bl.a. sygehusberedskabet.

Dette indebærer, at etableringen af sygehusberedskabet sker i henhold til civilforsvarets beredskabsbestemmelser, og at det efter etableringen er underlagt civilforsvarskommandoens operative ledelse i tilfælde af krig.

Efter civilforsvarsloven varetager civilforsvaret opgaver såvel i krig som ved katastrofer i fredstid. Ifølge sygehuslovens § 16 a, stk. 1, kan sygehusberedskabet ligeledes anvendes såvel i krigstid som ved katastrofer i fredstid. Lov om det civile beredskab taler alene om krigstid. På grund af den nære sammenhæng betyder det dog ikke, at beredskab i primær sundhedstjeneste ikke også kan tænkes anvendt ved katastrofer i fredstid.

Sundhedsministeren vil drøfte med de kommunale parter hvilke krav, der skal stilles til amters og kommuners planlægning af sundhedsberedskabet, jf. §§ 27 d og 27 e, i forbindelse med sundhedsministerens udarbejdelse af en vejledning for sundhedsplanlægningen, jf. § 27 c, stk. 2.

Amtsrådet skal efter bestemmelsen i stk. 2 behandle sin sundhedsplan på et møde i hver valgperiode. Bestemmelsen indebærer, at amtsrådene skal udarbejde en sammenhængende sundhedsplan i den valgperiode, som falder sammen med lovens ikrafttræden. I de efterfølgende valgperioder skal amtsrådet mindst en gang gennemgå og vurdere sin sundhedsplan. På denne baggrund kan amtsrådet f.eks. beslutte at videreføre planen i sin helhed, at gennemføre en række mindre revisioner eller at foretage en gennemgribende revision af dele af planen. Bestemmelsen tilgodeser et ønske blandt amtsrådene om at få mulighed for at samle planlægningsarbejdet om afgrænsede og særligt presserende områder.